

Катедра за српску књижевност са
јужнословенским књижевностима
Филолошки факултет
Универзитета у Београду

Наставно-научном и Изборном већу
Филолошког факултета Универзитета у Београду

На трећој електронској седници Наставно-научног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду, одржаној од 24. до 26. 08. 2020, изабрана је Комисија за избор **редовног професора** за ужу научну област Српска књижевност (предмет: Народна књижевност). У Комисију су именовани: академик Нада Милошевић-Ђорђевић, редовни професор; др Томислав Јовановић, редовни професор; др Снежана Самарџија, редовни професор; др Љиљана Пешикан-Љуштановић, редовни професор и др Бошко Сувајџић, редовни професор (бр. одлуке о именовању Комисије 1970/1). Након објављивања конкурса у листу „Послови“ (бр. 898. од 09. 09. 2020.), на основу Одлуке Изборног већа Факултета (бр. одлуке 2182/1, од 28. 09. 2020) и увида у конкурсни материјал, Комисија има част да Изборном и Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду саопшти следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс за избор једног **редовног професора** за ужу научну област Српска књижевност (предмет: Народна књижевност) јавио се само један кандидат, **др Немања Радуловић**, досадашњи ванредни професор на овом предмету, на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима Филолошког факултета у Београду. Уз пријаву на Конкурс кандидат је приложио све потребне елементе, биографију, библиографију, потврду о научном степену и саме радове.

Др Немања Радуловић рођен је 4. 5. 1978. у Београду, где је завршио основну школу, гимназију и дипломирао 2002. на Групи за српску књижевност са општом књижевношћу Филолошког факултета (просечна оцена 9, 50; дипломски испит – рад и одбрана рада 10). Исте године уписао се на Смер наука о књижевности постдипломских студија Филолошког факултета у Београду. Магистарски рад (*Слика света у српским народним бајкама*) одбранио је 2006, а 2010. докторску дисертацију (*Мотив судбине у српској усменој прози*). На Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима ради од 1. 4. 2003. као асистент–приправник, од 2007. је у звању асистента, 2010. изабран је за доцента, а од 2015. ради у звању ванредног професора на предмету Народна књижевност.

Др Немања Радуловић је био сарадник је на пројекту *Српско усмено стваралаштво* (2006-2010.) Института за књижевност и уметност у Београду, а сада је сарадник на пројекту *Српско усмено стваралаштво у интеркултурном коду*, Института за књижевност и уметност у Београду.

Др Немања Радуловић испуњава све научне критеријуме предвиђене за звање и радно место редовног професора, што потврђује и његова библиографија. С обзиром на то да је проф. др Немања Радуловић предложен за избор у више звање, према академским обичајима предочена је целокупна библиографија кандидата. Посебно ће бити издвојени радови објављени током претходног изборног периода (2015-2020).

I Библиографија до претходног избора у звање:

Академски радови

Магистарски рад: <i>Слика света у српским народним бајкама</i> (одбрањен 2006, на Филолошком факултету у Београду)
Докторска дисертација: <i>Мотив судбине у српској усменој прози</i> (одбрањена 28. 04. 2010. на Филолошком факултету у Београду)

1. Књиге

1) <i>Слика света у српским народним бајкама</i> , едиција Српско усмено стваралаштво, књ. 4, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2009, 325 стр.
2) <i>Подземни ток. Езотерично и окултно у српској књижевности</i> , Библиотека Књижевне науке, Колекција Нова традиција, Службени гласник, Београд, 2009, 275 стр.
3) <i>Слике, формуле, једноставни облици</i> , Београд: Чигоја штампа, 2015, 233 стр.

2. Студије и огледи

1) <i>Симболични снови у усменој епизи</i> , Књижевна историја, Београд, XXXV, 119, 2003, стр. 25-46
2) <i>Образац приче у „Бановић Страјињи“</i> , Књижевност и језик, Београд, LI, 3-4, 2004, стр. 433-438
3) <i>Две метаморфозе у нашој епизи</i> , Свет речи, Београд, IX, 19-20, 2005, стр. 40-42
4) <i>Типологија преоблачења у усменој епизи</i> , Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима, Филолошки факултет, Београд, I, 2005, стр. 107-113
5) <i>Стојковићев „Кандор“ као иницијацијски роман</i> , Летопис Матице српске, Нови Сад, књ. 476, св. 3, 2005, стр. 447-455
6) <i>Кодекс „друге стране“ и проблем неморалног јунака у бајкама</i> , Зборник Матице српске за књижевност и језик, Нови Сад, LIII, 1-3, 2005, стр. 133-141
7) <i>Масонска симболика</i> , Књижевни магазин, Београд, 6, 60, 2006, стр. 40-41
8) <i>О неким изворима Кодерове митологије</i> , Књижевна историја, XXXIX, 2007, 131-132, стр. 119-132.
9) <i>Срета Стојковић и косовска епонеја</i> , поговор у књизи: Срета Ј. Стојковић, «Косовска епонеја», Панорама, Приштина, 2007, стр. 177-183.
10) <i>Поетика апсурда у бајкама</i> , Књижевност и језик, Београд, LV/1-2, 2008, стр. 93-101
11) <i>Коментар уз Теозофе Исидоре Секулић</i> , Исидоријана, год. 9-15, 12-14, 2003-2008, стр. 424-429
12) <i>О стилским особеностима бајке на примеру приказа лепоте</i> , Српско усмено стваралаштво (зборник), Институт за књижевност и уметност, Београд, 2008, стр. 347-358
13) <i>Синтеза косовске епике</i> , Задужбина. Лист Вукове задужбине, март 2008, год. XX, бр.82, стр. 6
14) <i>Езотерични оквири «Луче микроkozма»</i> , Зборник Матице српске за књижевност и језик, Нови Сад, 2007, LV/3, стр. 511-544, (објављено у јануару 2008.)
15) <i>Магија у бајкама – етнографске паралеле и жанровски значај</i> , Зборник реферата са 36. међународног научног састанка слависта у Вукове дане, Филолошки факултет, Београд, 2007, стр.
16) <i>Окултни свет Драгутина Илића</i> , Наслеђе, IV, 8, 2007, стр. 201-229, (штампано у јануару 2008.)
17) <i>Зооморфни преображаји у бајкама и народна веровања</i> , Зборник реферата са 37. међународног научног састанка слависта у Вукове дане, Филолошки факултет, Београд, 2007, стр.

18) <i>Проповедник невидљиве цркве. Поглед на верска учења Људевита Вуличевића</i> , Летопис Матице српске, Нови Сад, г. 185, књ. 486, св. 6 (јун 2009.), стр. 1235-1247
19) <i>Лазар Комарчић, пионир спиритизма, Књижевни лист</i> , бр. 79-80, 1, март-1. април 2009, година VIII, стр. 14-15
20) <i>Вуков Усуд и варијанта из Пањћатантре</i> , Зборник реферата са 38. међународног научног састанка слависта у Вукове дане, Филолошки факултет, Београд, 2007, стр.
21) Приповетка о богаташу и његовом зету (ATU 930)“. <i>Ликови усмене књижевности</i> , ур. С. Самарџија. Београд: Икум, 2010, 239-300. поглавље у тематском зборнику истакнутог националног значаја
22) „Једна Врчевићева приповетка о судбини“. <i>Годишњак Катедре за српску књижевност</i> 5, 2010, 219-230.
23) „На челу записана судбина у српској усменој прози“, <i>Међународни научни састанак слависта у Вукове дане</i> , 39/2 (2010). 141-155.
24) „Спиритистичке теме Симе Матавуља“. <i>Симо Матавуљ-дело у времену</i> , ур. Д. Иванић, Д. Вукићевић, 2011, 203-210.
25) „Дрво света. Проблем поетике једноставних облика на примеру једне формулне слике“. <i>Жива реч: зборник у част проф. др Наде Милошевић-Ђорђевић</i> , прир. С. Самарџија, М. Детелић. Београд: САНУ, 2011, 535-550.
26) „Врчевићеве 'књижевне' приповетке и проблем дефинисања фолклора“. <i>Годишњак Катедре за српску књижевност</i> 6, 2011, 67-83.
27) „Аполоније, Грујо и Вук“. <i>Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор</i> , 77, 2011, 115-131.
28) „Алхемија у поезији Васка Попе“. <i>40 научни састанак слависта у Вукове дане</i> , 2011, 531-539
29) „Serbian Narratives about Fate and their Turkish Parallels“, <i>Journal of Turkish World Studies</i> , XII/2, 2012, 453-462.
30) „Belief Legends About Fate-The Genre Issues“, <i>Belief Narrative Network Conference Proceedings</i> , 2012, 95-100.
31) „Кодекс іншого світу і проблема неморального героя в казках“. <i>Народна творчість та етнологія</i> 2012, 2, 101-105.
32) „Смрт од змије у наративима о судбини (ATU 934)“. <i>Гује и јакрепи: књижевност, култура</i> , ур. М. Сџтњлић и Л. Делић. Београд: Балканолошки институт САНУ, 2012. 185-198.
33) „Између игре и иницијације. Павић и наслеђе европског езотеризма“. <i>Зборник Матице српске за књижевност и језик</i> 60, 2, 2012, 437-459.
34) „Усуд у веровањима и приповеткама“. <i>Српско усмено стваралаштво у интеркултурном коду</i> , ур. Б. Сувајџић, Београд: Икум, 2012, 311-402.
35) „Смрт од жабе/корњаче у наративима о судбини“. <i>Научни састанак слависта у Вукове дане</i> 41/2, 2012, 471-478.
36) „Basileov Pentameron i južnoslovenska usmena tradicija“, <i>Ricerche slavistiche</i> , 11, LVII 2013 („Basile's Pentamerone and SouthSlavic Oral Tradition“), 465-476.
37) „Подводна митологија у слици света савременог езотеризма“. <i>Акватика: књижевност, култура</i> , ур. М. Детелић, Л. Делић. Београд: Балканолошки институт САНУ, 2013, 301-334.
38) „Ноћас ће миш и мачка заједно спавати“. Прилог поезици малих форми“. <i>Време, вакат, земан. Аспекти времена у фолклору</i> , ур. Л. Делић. Београд, Икум, 2013, 165-175.
39) „Одређивање судбине у фолклорним наративима“, <i>Зборник у част проф. Марији Клеут</i> , ур. Љ. Пешикан-Љуштановић, Филозофски факултет у Новом Саду, 2013, 217-239.
40) „Још једном о Доситеју и слободном зидарству“, <i>Доситеј у српској историји и култури</i> , ур. Д. Иванић, Београд, Задужбина Доситеја Обрадовића, 2013, 275-288.
41) „Предиво као атрибут у наративима о судбини“. <i>Промишљање традиције. Зборник у част М. Дрндарски и Н. Љубинковићу</i> , ур. Б. Сувајџић, Б. Златковић, Београд, ИКУМ, 2014, 247-258.
42) „Antoine Faivre and the Study of Fairy Tales“, <i>ARIES, Journal for the Study of Western Esotericism</i> , 14, 2, 2014, Brill, 190-214.

43) “Визуелни апекти усмене формулативности“, <i>Књижевна историја</i> 46, 2014, 152, 205-240.
44) “Fate Written on the Forehead in Serbian Oral Narratives“, <i>Folklore. Electronic Journal of Folklore</i> , 59, 2014, 63-78.
45) “The Question of Neo-Bogomilism”. <i>Пути гнозиса: мистико-езотерическе традиције и гностичко мировоззрение од древности до наших дана/Ways of Gnosis. Mystical and Esoteric Traditions and Gnostic Worldview from Antiquity to the Present Time</i> , Moscow, Russian State University for Humanities et alii, 2014, 126-139.

3. Прикази

1) <i>Поетике средњег века</i> – Радмила Маринковић, <i>Светородна господа српска</i> , Књиге, 1, 3, 1999, стр. 50
2) <i>Корејске народне приповетке</i> – Санг-Хун Ким, <i>Корејске народне приповетке</i> , Зборник Матице Српске за књижевност и језик, Нови Сад, 51, 1-2, 2003, стр. 402-405
3) <i>Даница</i> – српски народни илустровани календар за годину 2004, Књижевност и језик, LI, 1-2, 2004, стр. 213 – 215
4) <i>Снежана Самарџија, Пародија у усменој књижевности</i> , Књижевност и језик, LI, 3-4, 2004, стр. 457-459
5) <i>Научни састанак славита у Вукове дане</i> 34/2, Књижевност и језик, LII, 3-4, 2005, стр. 423-427
6) <i>Бошко Сувајџић, Јунаци и маске</i> , Градина, 14, 2006.
7) Бошко Сувајџић. индивидуални талентовани певач и традиција. <i>Зборник МС за књижевност и језик</i> , 59, 3, 201
8) <i>Кођики</i> . Записи о древним догађајима. <i>Летопис Матице српске</i> 2012, 188, 490, ½, 166-170.

4. Преводи

1) <i>Субхашиите</i> (превод са санскрта), <i>Књижевни лист</i> , бр.74-75, 1. октобар-1.новембар 2008, год.VII, стр.16-17
2) „Три приповетке из <i>Веталапањћавимшиати</i> “ (са санскрта), <i>Мостови</i> , 40, 151, 2012, 76-80.

5. Учешће на научним скуповима:

а) Међународни скупови
– 36. научни састанак слависта у Вукове дане, 2006, Београд, Међународни славистички центар и Филолошки факултет (<i>Магија у бајкама – етнографске паралеле и жанровски значај</i>);
– International Conference on Advances in Oral Literature Research, 24-26.11. 2006, Faculty of Philology, Belgrade (<i>Beauty in Fairy-tales – style and pattern</i>)
– 37. научни састанак слависта у Вукове Београд, 2007, (<i>Зооморфни преображаји у бајкама и народна веровања</i>);
– 38. научни сусрети слависта у Вукове дане, 2008, (<i>Вуков „Усуд“ и варијанта из „Пањћатантре“</i>);
– 39. научни састанак слависта у Вукове дане, 2009, (<i>На челу написана судбина у српској усменој прози</i>);
– 41. научни састанак слависта у Вукове дане (реферат <i>Смрт од жабе/корњаче у наративима о судбини</i>). 2011.
– <i>Доситеј Обрадовић у српској историји и култури</i> . Београд, Задужбина „Доситеј Обрадовић“, Матица српска, САНУ. 13-14. 10. 2011.
– <i>People Make Places</i> (organizer: Societe International d 'Ethnographie et de Folklore), Lisbon, 17.-21. 04.2011. Рад: <i>Serbian Narratives about Fate and the Questions of Folklore Genres</i> . <u>Председавајући панела (convenor of the workshop): Literature, legends and other tales.</u>
– <i>Belief Narrative Network Symposium</i> , Нови Сад, (International Society for Folk Narrative Research, Универзитет у Новом Саду), 28-30 август 2012. Рад: <i>Belief Legends About Fate</i>
– <i>Oral Poetics and Cognitive Science</i> (organizer: The School of Language and Literature at the Freiburg Institute for Advanced Studies), Freiburg, 24-26 Januar 2013). Рад: <i>Honko 's revision of</i>

Oral Formula
– <i>Esotericism and Health</i> (Organizers: ESSWE and Gothenburg University) Gothenburg 26-29 June 2013, 4 th Conference of European Society for Study of Western Esotericism. Рад: <i>Contemporary Magic Healing in Serbia</i> .
– <i>Ways of Gnosis. Mystical and Esoteric Traditions from Antiquity to Present Times</i> . (Organizers: All-Russia State Library for Foreign Literature (LFL), Association for the Study of Esotericism and Mysticism, Bibliotheca Philosophica Hermetica (Netherlands), Russian State University-Center for the Study of Religion (Moscow), Moscow 10-13 April 2013. Рад: <i>The Question of Neo-Bogomilism</i>
– <i>Western Esotericism in East-Central Europe over the Centuries. Foundation Colloquium of CEENASWE</i> (The Central and Eastern European Network for the Academic Study of Western Esotericism), July 4-5, 2014, Budapest, Central European University and ESSWE (European Society for the Study of Western Esotericism). Рад: <i>Neo-Paganism in Serbia</i>
– <i>New Antiquities Workshop: Transformations of the Past in New Age and Beyond</i> , 26-27. VI 2014, Berlin, Freie Universität Berlin (Department of History and Cultural Studies), Leipzig Universität (Egyptology Institute). Рад : <i>The Role of Gnosticism in Neo-Bogomilism</i>
– <i>1st International Conference on Mythology and Folklore</i> , March 8-9, 2014, Bucharest, University of Bucharest, Faculty of Foreign Languages and Literatures. Рад: <i>Mythology in Contemporary Neo-Paganism</i> .
– <i>Бајка, прича и њени контексти. 7 међународна научна конференција. Учитељски факултет на мађарском наставном језику у Суботици. 26-27. 09. 2014. Пленарно предавање: Усмена бајка у савременој фолклористици.</i>
– <i>12. међународни скуп слависта: покрет и простор у словенским језицима, књижевностима и културама. 9-10. мај 2014, Софија. Софијски универзитет Св. Климент Охридски. Рад: Семантика простора у наративима о судбини.</i>
– <i>Usmena predaja danas: folkloristički aspekti i interdisciplinarna vizura</i> . Institut za etnologiju i folkloristiku, Zagreb, 13.-14. 11. 2014. Учешће на округлом столу (по позиву): <i>Проучавање демонолошких предања данас: између филологије и етнологије.</i>
– <i>Вук Стефановић Караџић (1787-1864-2014). Међународни научни скуп. Српска академија наука и уметности. 3-5. децембар 2014. Рад: Вук и Механџић: проблем схватања народне приповетке</i>
<i>Esotericism and East</i> . ESSWE and Latvian University, Riga, 15-19. април 2015, 5 th Conference of European Society for Study of Western Esotericism. Рад: <i>Image of India and Slavia esoterica</i> .
б) Домаћи скупови:
– Књижевно дело Симе Матавуља, Филолошки факултет Београд, 28-29. мај 2009, <i>Спиритистичке теме Симе Матавуља.</i>
– <i>Димитрије Митриновић и ново доба</i> , 10.12. 2013, Универзитетска библиотека у Београду. Рад: <i>Сексуални мистицизам Димитрија Митриновића.</i> (домаћи скуп са међународним учешћем).
– <i>Савремена српска фолклористика 2</i> . Други скуп Удружења фолклориста Србије, 5-7. септембар 2015, Београд-Тршић. Рад: <i>Неопаганизам у Србији.</i> (књига резимеа) (домаћи скуп са међународним учешћем).
в) Организација скупова
– Коорганизатор округлог стола (са А. Јерковим) Димитрије Митриновић и ново доба 10. 12. 2013. Универзитетска библиотека.
– Члан организационог одбора при удружењу фолклориста Србије за организацију скупа <i>Савремена српска фолклористика 2</i>

6. Рецензија

М. Детелић, Љ. Пешикан-Љуштановић, Л. Делић, *Главит јунак*. Завод за уџбенике (у штампи)

7. Усавршавање:

– The 8th Summer School in Spoken Sanskrit, Department of Classical Indology, South Asia Institute,

Ruprecht-Karls Universität, Heidelberg, 1.8.2007-24.8.2007.
– Факултет за теологију и религијске студије, Гронинген (Холандија), 1-30. 11. 2011.

8. Предавач по позиву

– University of Tartu, Department of Estonian and Comparative Folklore, 12.11.2013 (“Folkloristics in Serbia”), 14.11. 2013 (“From Bogomilism to Neo-Bogomilism”).
– Универзитет у Нишу, Департман за српску књижевност, 27.3. 2015. („Народна бајка у савременој фолклористици“).

9. Пројекти

– 2006-2010. <i>Српски фолклор у балканским оквирина</i> . Институт за књижевност и уметност; уководилац пројекта: проф. др Снежана Самарџија.
– 2010- <i>Српско усмено стваралаштво у интеркултурном контексту</i> (178011). Институт за књижевност и уметност; руководиоца пројекта: проф. др Бошко Сувајџић

10. Чланства:

– SIEF (Societe Internationale d’Ethnographie et de Folklore)
– ISFNR (International Society for Folk Narrative Research)
– ESWE (European Society for the Study of Western Esotericism)
– УФС (Удружење фолклориста Србије)
– Изабран за члана <i>steering committee</i> при новооснованом CEENASWE (Central and Eastern European Network for the Academic Study of Western Esotericism) који делује као део ESSWE (European Society for the Study of Western Esotericism). Један од оснивача CEENASWE.

11. Менторства и учешће у комисијама

а) Дипломски радови
– Александра Бјелић. <i>Вампир у народном предању и веровању</i> , 28.06. 2012.
– Марина Младеновић. <i>Трагови писмености у српској усменој прози</i> . 24.09. 2012.
– Ивана Михајловић. <i>Структура епске биографије</i> . 24.09. 2012.
– Александра Благојевић. <i>Контакт људи и демонских бића у усменим предањима</i> . 12.12. 2012.
– Немања Ђорђевић. <i>Зло у бајкама</i> . 12.12.2012.
б) Мастер рад:
– Немања Ђорђевић. <i>Проблематика индексирања народних приповедака по Арне-Томсоновом систему и његова примена на приповетке из Левча и Пирота</i> , одбраћен 7.10. 2014.
в) Докторске дисертације
– Никола Пешић. <i>Окултура у поезији Марине Абрамовећ</i> , прихваћено на ННВећу 9. 6. 2015.
г) Чланства у комисијама за одобрење теме / преглед и оцену магистарског рада / докторске дисертације:
– Члан комисије за одобрење теме за израду магистарског рада: Драгослав Рамић. <i>Натприродно у Новалисовом роману „Ученици у Саусу“</i> .
– Члан комисије за одобрење теме за израду магистарског рада: Зоран Вучић. <i>Поимање греха у пским песмама „старијих времена“</i> .
– Члан комисије за одобрење теме за израду магистарског рада: Иван Јасиковић. <i>Окултни мотиви као носиоци наративне конструкције у приповеткама Е.Т.А. Хофмана</i> .
– Члан комисије за одобрење теме за израду докторске дисертације: Иван Златковић. <i>Типологија хумора у српској народној прози</i> .
– Члан комисије за одобрење теме за израду докторске дисертације: Сузана Ђорђевић. <i>Епска биографија Секуле Бановића</i> .
– Члан комисије за преглед и оцену оцену магистарског рада: Драгослав Рамић. <i>Натприродно у Новалисовом роману „Ученици у Саусу“</i>
– Члан комисије за преглед и оцену докторске дисертације (одбрану рада): Милош Константиновић. <i>Функција географских имена у песмама Тешана Подруговића</i> .

– Члан комисије за преглед и оцену докторске дисертације (одбрану рада):
Иван Златковић. *Типологија хумора у српској народној прози.*

II Библиографија НАКОН претходног избора у звање¹:

1. Књиге

Монографија националног значаја <i>Подземни ток 2. Српска књижевност и езотеризам 1957-2000.</i> Београд, Службени гласник 2020. ISBN 978-86-519-2557-6 UDC 821.163.41.09"1957/2000"	M 42
--	-------------

2. Студије, огледи; уређивање међународног тематског зборника

	Рад у тематском зборнику водећег међународног значаја	M 13
46)	„Нов живот Велесове књиге: преображај мистификације у свету књигу“, <i>Српска славистика</i> (радови српске делегације на 16. међународном конгресу слависта, том 2-књижевност, култура, фолклор, питања славистике), Београд: Филолошки факултет-МКС, 2018, 277-284. (пагинација у електронском издању: 301-308, http://doi.fil.bg.ac.rs/pdf/eb_set/2018/mks_srpska_slavistika-2018-2/mks_srpska_slavistika-2018-2-ch25.pdf ISBN 978-86-917949-4-1 УДК 94(367) 257.7	
	Рад у тематском зборнику међународног значаја	M 14
47)	“Семантика простора у наративима о судбини”. <i>Движение и пространство в славянските езици</i> , литератури и култури, Зборник међународног славистичког скупа, Софија, Универзитет Св. Климент Охридски, 2015, 483-488. ISBN 978-954-07-4046-1	
48)	"Contemporary Magic Healing in Serbia and New Age", у: Nemanja Radulović, Karolina Maria Hess, <i>Studies on Western Esotericism in Central and Eastern Europe</i> , Szeged, JATEPress, University of Szeged, 2019, 179-190. ISBN 978-963-315-307-0	
	Уређивање међународног тематског зборника	M 18
49)	<i>Esotericism, Literature and Culture in Central and Eastern Europe</i> . Ed. by Nemanja Radulović. Faculty of Philology, Belgrade, 2018. 285 стр. ISBN 978-86-6153-530-7. УДК 82.09:141.33 (4-191-2)(091)(082) 82.09:141.33(4-11)(091)(082)	
50)	<i>Studies on Western Esotericism in Central and Eastern Europe</i> . Ed. by Nemanja Radulović and Karolina Maria Hess. JATEPress, University of Szeged, 2019. 249 стр. ISBN 978-963-315-307-0	
	Рад у врхунском међународном часопису	M 21
51)	„From Folklore to Esotericism and Back: Neo-Paganism in Serbia“. <i>The Pomegranate. The International Journal of Pagan Studies</i> . 19, 1 1 (2017), 47-76. ISSN 1528-0268 (print) https://doi.org/10.1558/pome.30374 ISSN 1743-1735 (online) ²	
	Рад у врхунском међународном часопису	M 23
52)	“Slavia Esoterica between East and West”, <i>Ricerche slavistiche</i> 13 (59) 2015, 73-102. ISSN 0391-4127 ³	

¹ Због тога што су се у протеклом периоду промениле пропозиције за вредновање резултата научноистраживачког рада, библиографски подаци не наводе се према уобичајеној хронологији, већ по прихваћеној категоризацији публикација, едиција и ангажовања наставника и сарадника.

² Реферисан у ISI Web of Knowledge

	Рад у националном часопису међународног значаја (верификован листом Међународног комитета слависта, прва категорија) објављен у целини⁴	М 24
53)	„Поларно братство (La Fraternité polaire) у Београду“. <i>Зборник Матице српске за књижевност и језик</i> , 65. 2 (2017), 619-639. ISSN 0543-1220 UDC 82(05) UDC 133.4:061.232(497.11 Beograd) UDC 930.85(497.11 Beograd)	
54)	„Урбане легенде“ Београда: дијакхронијски поглед. <i>Књижевна историја</i> , XLIX 163 (2017), 9-38 ISSN 0350-6428 УДК 398.22(497.11)"18/19" 821.163.41-343"18/19"	
55)	„Метемпсихоза у делу Јеле Спиридоновић-Савић“, <i>Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор</i> , 84 (2018), 149-156. https://doi.org/10.2298/PKJIF1884149R УДК 821.163.41-1.09	
	Научна критика и полемика у међународном часопису	М 26
56)	Exchange. <i>ARIES, Journal for the Study of Western Esotericism</i> , 15 (2015), 267–269. https://doi.org/10.1163/15700593-01502020	
	Научна критика и полемика у часопису ранга М 24	М 27
57)	Mariya Lesiv. „The Return of Ancestral Gods. Modern Ukrainian Paganism as an Alternative Vision for a Nation“, <i>Narodna umjetnost</i> , 52,2, 2015, 296 - 298. UDK 32 (05) ISSN 1848-865X (Online) ISSN 0547-2504 (Print) Doi: 10. 15176/0547-2504.	
58)	Ethan Doyle White, „Wicca. History, Belief and Community in Modern Pagan Witchcraft“, <i>Narodna umjetnost</i> , 53/2, 2016, 200-201. UDK 39 (05) ISSN 1848-865X (Online) ISSN 0547-2504 (Print) Doi: 10. 15176/0547-2504.	
59)	Gordan Djurdjević, “India and the Occult. The Influence of South Asian Spirituality on Modern Western Occultism”, <i>Narodna umjetnost</i> , 53/2, 2016, 201-203. UDK 39 (05) ISSN 1848-865X (Online) ISSN 0547-2504 (Print) Doi: 10. 15176/0547-2504 ⁵	
60)	Моника Кропеј. „Индекс народних приповедака-приче о животињама и басне“ (Tipni indeks slovenskih ljudskih pravlјic. Živalske pravlјice in basni). <i>Зборник Матице српске за књижевност и језик</i> , 65/1, (2017), 278-280. ISSN 0543-1220 UDC 82(05)	
61)	„О оном свету и његовој поезици“. (Данијела Поповић, Други свет). <i>Зборник Матице српске за књижевност и језик</i> , 65 (2), 2017, 715-716. ISSN 0543-1220 UDC 82(05)	
62)	„Радмила Пешић, О народној књижевности“. <i>Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор</i> , 84 (2018), 189-191. ⁶ ISSN 2406-0798 УДК 821.163.41.09:398	
	Саопштење са међународног скупа штампано у целини	М 33
63)	„Technology and Mythology in Miguel Serrano’s Work“. <i>Мистицизам и езотеризм в муре технологиу/Mysticism and Esotericism in the World of Technologies-8th</i>	

³ Часопис је на листи Међународног комитета слависта верификован као часопис прве категорије који одговара рангу М 23 (<http://www.fil.bg.ac.rs/lang/sr/centri-i-instituti/mks/casopisi/>)

⁴ Часопис је на листи Међународног комитета слависта верификован као часопис прве категорије који одговара рангу М 23 (<http://www.fil.bg.ac.rs/lang/sr/centri-i-instituti/mks/casopisi/>)

⁵ Часопис *Народна умјетност* је на листи Међународног комитета слависта верификован као часопис прве категорије који одговара рангу М 23 (<http://www.fil.bg.ac.rs/lang/sr/centri-i-instituti/mks/casopisi/>)

⁶ Часописи *Зборник матице српске за књижевност и језик* и *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор* на листи Међународног комитета слависта верификовани су као часописи прве категорије који одговарају рангу М 23 (<http://www.fil.bg.ac.rs/lang/sr/centri-i-instituti/mks/casopisi/>)

	<i>Conference of ASEM-AIEM</i> , Санкт-Петербург, РХГА, - АИЕМ, 2017, 82-93. ISBN-978-5-88812-873-2	
64)	„Проучавање санскрта у српској филологији“. <i>Оријенталистика: јуче – данас-сутра. Зборник радова са међународног скупа поводом 90 година Катедре за оријенталистику</i> . Ур. Анђелка Митровић. Београд, Филолошки факултет, 2019, 591-607. ISBN 978-86-6153-609-0 811.211:811.163.41 https://doi.org/10.18485/orijentalistika_jds.2019.ch41	М 14= М 33
	Рад у истакнутом тематском зборнику националног значаја објављен у целини након скупа националног значаја	М 44
65)	„Вук и Механцић: проблем схватања народне приповетке“. <i>Вук Стефановић Караџић (1787-1864-2014)</i> . Ур. Нада Милошевић-Ђорђевић (научни скупови Српске академије наука и уметности, књ. CLVI, Одељење језика и књижевности књ.27), Београд, 2015, 385-395. ISBN 978-86-7025-673-6	
66)	„Арне-Томпсонов систем у српској фолклористици“, <i>Савремена српска фолклористика 3</i> , Филозофски факултет Универзитета у Нишу, Институт за књижевност и уметност, Удружење фолклориста Србије, Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“, 2016, 169-183. ISBN 978-86-7379-425-9 УДК 398(497.11):017(083.82). UDC 811.163.41 Караџић, В.С. (082) 821.163.41.09:398(082) 811.163.41(082)	
	Радови у врхунском научном часопису националног значаја:	М 51
67)	„The Feminine Imaginarium in Traditional Legends about Fate (The Predestined Death-ATU 934)“, <i>Studia mythologica Slavica</i> , 18 (2015), 63-80. ⁷ ISSN 1408-6271 ISSN 1581-128X - for web publishing https://doi.org/10.3986/sms.v18i0.2832	
68)	„Време чуда и неке гностичке паралеле“, <i>Philologia mediana</i> , 8 (2016), 61-70. ISSN (Штампано изд.) 1821-3332 ISSN (Онлајн) 2620-2794 УДК 821.163.41.09-31 Пекић Б. 130.2:2-277.2	
69)	„Дипломатска мисија Мигела Серана у СФРЈ“. <i>Анали Филолошког факултета</i> 29.1 (2017), 201-216. https://doi.org/10.18485/analiff.2017.29.1.11 . УДК 821.134.2 (83).09 929: 341.7 Серано М.	
	Рад у истакнутом националном часопису објављен у целини:	М 52
70)	„Рерихов покрет у Краљевини Југославији“, <i>Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима</i> , XI (2016), 31-67. ISSN 1820-5305 https://doi.org/10.18485/godisnjak.2016.11.2 УДК 061.25 (497.1) Рерих, Николај Константинович	
71)	„Индија у мистификацијама Милојевића и Верковића“, <i>Годишњак Катедре за српску књижевност</i> , 13 (2017/2018), 55-64. ISSN 1820-5305 https://doi.org/10.18485/godisnjak.2018.13.2 UDC 821.163.41.09	
	Рад у научном часопису објављен у целини:	М 53
72)	„Слика Индије у српској књижевности 19. века“, <i>Доситејев врт</i> , 6 (2018), 33-79. 821.163.41.09:821.211.09”19 ISSN 2334-9476	

⁷ Према листи Међународног комитета слависта часопис одговара категорији М 51 (<http://www.fil.bg.ac.rs/wp-content/uploads/centri/mks/MKS%20lista%20casopisa.pdf>)

	Научна критика у часопису ранга М 52	М 57
73)	Дејан Ајдачић, „Перунославија“, <i>Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима</i> , XI (2016), 457-459. ISSN 1820-5305	
74)	„Главит јунак и остала господа. Анализа епских песама“. О књизи <i>Главит јунак</i> М. Детелић, Ј. Пешикан-Љушановић, Л. Делић. <i>Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима</i> , XIII (2017/2018), 523-526. ISSN 1820-5305	
75)	Данијела Васић, „Јапанске народне приповетке“. <i>Комуникација и култура online</i> 8,8 (2017), 204-210. UDC 821.521-34:398.2(048.83) ISSN 2217-4257	
	Рад у зборницима са скупова националног значаја објављени у целини	М 63
76)	„Једноставни облици у делу Душана Иванића“, зборник <i>Душан Иванић</i> (ур. Д. Вукићевић, Д. Бошковић), Крагујевац, ФИЛУМ, 2016, 153-165 821.163.41.09 Ivanić D. ISBN 978-86-85991-97-4	
77)	„Вуков приповедач Грујо Механцић: приповедни поступци и слика света“, <i>Вук и 1847</i> . Зборник радова, прир. Б. Сувајдић, Београд: Педагошки музеј, 2018, 100-107. М 63 ISBN 978-86-82453-48-2 УДК 811.163.41КараџићВ.С.(082) 821.163.41.09:398 Караџић В. С.(082)	

3. Рецензије

а) Монографије
– Данијела Николић Поповић. <i>Други свет. Студије о демонолошким предањима и тужбалицама</i> . Ниш: Филозофски факултет Универзитета у Нишу, 2016. 978-86-7379-412-9 821.163.41.09:398 398(497.11)
– Смиљана Ђорђевић-Белић. <i>Постфолклорна епска хроника</i> . Београд: Институт за књижевност и уметност, Чигоја штампа, 2016) 978-86-531-0278-4 821.163.41.09-13:398 398
– Никола Пешић. <i>Окултно у уметности Марине Абрамовић</i> . Београд: Новапрес, 2017. 978-86-88895-57-6 7.038.53.071.1 Абрамовић М. 133.3/.4:7 316.74:7(497.1)“1970/1979“
– <i>Фототипско издање часописа Караџић</i> (прир.Данијела Николић Поповић, Александар Никезић), Алексинац-Центар за културу и уметност; Огранак САНУ-Ниш, 2018. 978-86-89801-32-3 050.488КАРАЏИЋ“1899/1903“ 014.3КАРАЏИЋ“1899/1903“ 398(082)
– Ноел Путник. <i>Између Хермеса и Христа. Средњи пут Корнелија Агрипе</i> . Београд, Службени гласник, 2019. 978-86-519-2448-7 141.331.5 133.5 :929 Агрипа Х. К. 2:133
б) Научни часописи и зборници
– <i>Folklore</i> 126,1 (2015)
– <i>Narodna umjetnost</i> 2016, 53, 3
– <i>Libri et liberi</i> 2016/1
– <i>Liceum</i> 16, 2016.
– <i>Philologia mediana</i> 8,8 (2016)
– <i>Studia mythologica slavica</i> 20/ 2017
– <i>Савремена српска фолклористика</i> 4, Удружење фолклориста Србије Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“ Београд 2017
– <i>Folklore. Electronic Journal of Folklore</i> 74, 2018
– <i>Journal of Ethnology and Folkloristics</i> 12, 1 (2018)
– <i>Књижевна историја</i> 50 (2018) бр. 164.

– <i>Савремена српска фолклористика 6</i> , Београд-Лозница, Удружење фолклориста Србије, Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“, Центар за културу „Вук Караџић“, 2019.

4. Учешће на научним скуповима:

а) Учешће на међународним научним скуповима:
– SIEF 21.-25. 6. 2015, 12 конгрес Societe International d’Ethnographie et de Folklore, Загреб, Филозофски факултет, <i>Utopias, Realities, Heritages. Ethnographies for the 21st century</i> . Реферат: <i>The origin of fairy-tale: utopia and history</i> .
– <i>Мистицизам и езотеризам у мунду технологије/Mysticism and esotericism in the world of technology</i> 8th conference of AIEM (Русска хришћанска државна академија; Асоцијација истраживача езотеризма и мистицизма, 24.-26. 03. 2016, Санкт-Петербург). Реферат: <i>Technology and Mythology in Miguel Serrano’s Writings</i> .
– <i>Esotericism, Literature and Culture in Central and Eastern Europe-2 conference of CEENASWE</i> (CEENASWE-Central and Eastern European Network for the Academic Study of Western Esotericism, ESSWE-European Society for the Study of Western Esotericism, Филолошки факултет БУ – 27.-28. 05. 2016. Филолошки факултет, Београд). Реферат: <i>Romanticism, Orthodoxy and Esotericism in „The Ray of Microcosm“ by P. Petrović Njegoš</i> .
– <i>Оријенталистика – јуче, данас, сутра</i> (Филолошки факултет БУ, Катедра за оријенталистику; 8-9. 12. 2016.). Реферат: <i>Проучавање санскрита у српској филологији-кратак преглед</i> .
– 13 конгрес SIEF (Societe International d’Ethnographie et de Folklore), 26.-30. 03. 2017, Гетинген. Организатори: SIEF и Гетингенски Универзитет. Организовао и водио панел: <i>Storytelling, story-dwelling: home, crisis, and transformation in fiction and scholarship</i> (заједно са Franciscum Vaz da Silvom). Реферат: <i>Cinderella and her space</i>
– <i>Exploring the Hermetic Future II</i> . Research seminar; организатор: Center for History of Hermetic Philosophy and Related Currents, University of Amsterdam. Chateau de Taurenne, Aups, Француска. 3-6. 07. 2017.
– <i>The experience of Faith in Slavic Cultures-Postsecular Thought</i> . The Institute of Western and Southern Slavic Studies, University of Warsaw; The Faculty of Polish Studies, University of Warsaw; The Institute of Slavic Studies, Polish Academy of Sciences and The Slavic Foundation. Варшава, 16-17. 10. 2017. Реферат: <i>The Reception of the Book of Veles and the Disenchanted World</i>
– 16. међународни конгрес слависта (Филолошки факултет у Београду), 20-27. 08. 2018. Реферат: <i>Нов живот „Велесове књиге“: преображај мистификације у свету књигу</i> .
– <i>Esotericism-inspired artistic visions in Central and Eastern Europe</i> (трећа конференција организације Central and Eastern European network for the Academic Study of Western Esotericism), Универзитет у Сегедину, 16-17. 11. 2018. Реферат: <i>From Mediala to Hyperborean Realism</i> .
– <i>Freemasonry in South-East Europe from the 19th to the 21st Centuries</i> . Институт за европске студије, 12. 10. 2019. Реферат: <i>Esoteric Current within Serbian Interwar Freemasonry</i> .
б) Учешће на националним научним скуповима:
– <i>Савремена српска фолклористика 3</i> . Трећи скуп удружења фолклориста Србије, Ниш, Филозофски факултет Универзитета у Нишу, 2.-3. октобар 2015. Реферат: <i>Арне-Томсонов систем у српској фолклористици</i>
– Душан Иванић, Филолошко-уметнички факултет Универзитета у Крагујевцу, 19. 03. 2016. Реферат: <i>Једноставни облици у делу Душана Иванића</i> .
– <i>У сусрет Вуковим јубилејима – 220 година од рођења и 170 година од објављивања превода Новог завета</i> . Педагошки музеј Београд, 1. 11. 2017. Реферат: <i>Вуков приповедач Грујо Механчић – теме и поступци</i> .
– <i>Ганди у књижевности и о књижевности</i> . Филолошки факултет, 27. 03. 2019. Реферат: <i>Ганди и српска међуратна књижевност</i> .
– <i>Милош Радојчић</i> . Математички институт САНУ 9. 05. 2019. Реферат: <i>Милош Радојчић и књижевност</i> .
– <i>Савремено стање идентитета крајишких Срба</i> . Матица српска, 29. 11. 2019.

Реферат: <i>Збирка Јована Воркапића – културни контекст и жанровске особине.</i>
– <i>Индија и српска култура.</i> Доситејева задужбина, 23. 12. 2019.
Реферат: <i>Слика нове Индије у српској књижевности после 1945.</i>

5. Организација конференција:

а) Међународна конференција
– <i>Esotericism, Literature and Culture in Central and Eastern Europe-2</i> conference of CEENASWE (CEENASWE-Central and Eastern European Network for the Academic Study of Western Esotericism, ESSWE-European Society for the Study of Western Esotericism, Филолошки факултет УБ – 27.-28. 05. 2016. Филолошки факултет, Београд. Председавајући научног и организационог одбора.
б) Национална конференција
– <i>Индија и српска култура.</i> Доситејева задужбина, 23. 12. 2019.

6. Предавања по позиву на домаћим и страним универзитетима и институтима

– Универзитет у Пескари „Габријеле д'Анунцио“ 15.-17. 12. 2015, Одсек за језике и књижевности. Предавања: <i>Народна књижевност у српској култури.</i>
– University of Tartu, Department of Estonian and Comparative Folklore. 23-29. 04. 2017. (преко програма Erasmus+) Предавања: <i>Oral-formulaic theory in South Slavic academia.</i>
– Универзитет у Напуљу L'Orientale, Facoltà di lettere e filosofia, Dipartimento di Studi Letterari, Linguistici e Comparati, 6-12. 05. 2018. (преко програма Erasmus+) Предавања: <i>Увод у српску народну поезију;</i> <i>Српска народна поезија и српска култура.</i>
– Математички институт САНУ 12.03. 2019. Предавање: <i>Духовни свет Милоша Радојчића.</i>
– Универзитет у Келну, Институт за славистику, 13-19.5. 2019. (преко програма Erasmus+) Предавања: <i>Esotericism and the Study of Slavic Literatures;</i> <i>The Moon in Serbian Folk Literature</i>
– Универзитет у Пескари „Габријеле д'Анунцио“, Одсек за језике и књижевности. 16-21. 12. 2019. Предавања: <i>Урбана предања на примеру Београда;</i> <i>The Origin and Meaning of Fairy-Tales-An Overview of Theories“.</i>
– ISCTE-Istituto Universitario de Lisboa, Лисабон, 8-14. 03. 2020. (преко програма Erasmus+) Предавања: <i>Urban Legends of Belgrade.</i>
– Институт за европске студије, 20. 04. 2020. Предавање: <i>Окултна друштва у Београду између два рата.</i>

7. Учешће на пројектима:

Од 2010. Српско усмено стваралаштво у интеркултурном контексту. Институт за књижевност и уметност; руководилац пројекта др Смиљана Ђорђевић-Белић (број пројекта 178011)

8. Менторства и учешће у комисијама:

а) Дипломске студије (завршни рад):
– Ментор за израду дипломског рада Јелене Костић: <i>Фигура жене у демонолошким предањима</i> (одбрањен 15. 09. 2017.)
б) Магистарски и мастер радови
– Ментор за израду мастер рада Јелене Лазаревић: <i>Формуле бајке у тривијалном роману</i> (одбрањен 20. 09. 2017.)
– Ментор за израду мастер рада Кристине Радомировић: <i>Представе о крају света у српској</i>

усленој прози (одбрањен 28. 09. 2017.)
– Ментор за израду мастер рада Александре Веселић: <i>Обреди прелаза у женским бајкама српског усленог корпуса</i> (одбрањен 25. 09. 2018.)
– Члан комисије за одбрану мастер рада Јелене Вучковски: <i>Фолклорна подлога ликова у Сремчевој прози</i> (одбрањен 01. 09. 2015.)
– Члан комисије за одбрану магистарског рада Зорана Вучића: <i>Поимање греха у епским песмама „старијих времена“</i> (јул 2016.)
в) Докторске тезе
– Ментор докторске дисертације Николе Пешића: <i>Окултура у поетици Марине Абрамовић</i> , одбрањене 04. 07. 2016.
– Изабран за ментора докторске дисертације Јасмине Катински: <i>Етички кодекс и жанр усленог предања</i> (одлука ННВ Филолошког факултета од 16. 11. 2016.)
– Изабран за ментора докторске дисертације Марине Младеновић Митровић: <i>Рукописне збирке народних приповедака у Етнографској збирци САНУ до 1914</i> (одлука ННВ Филолошког факултета од 16. 10. 2017.)
– Члан комисије за одбрану тезе Марије Брадаш: <i>Il secondo libro della raccolta „Srpske narodne pjesme“ nella cultura italiana. Questioni stilistico-metriche e di ricezione letteraria</i> (Università degli studi di Padova), 06. 11. 2015.
г) Чланства у комисијама за изборе и унапређења у научна звања
– Члан комисије за избор у звање ванредног професора др Данијеле Поповић (Филозофски факултет, Универзитет у Нишу) 2018.
– Члан комисије за унапређење Анамарије Сореску-Маринковић (Балканолошки институт САНУ) у звање научног сарадника 2016.
– Члан комисије за избор у звање демонстратора на предмету Народна књижевност на Филолошком факултету 2016.

9. Чланство у уредништвима стручних и научних часописа; стручних научних институција:

– Члан Одбора за народну књижевност САНУ (од 2016)
– Члан Одбора међународне академске организације ESSWE (European Society for the Study of Western Esotericism) (од 2018)
– Члан Жирија за доделу награде за најбољу докторску тезу ESSWE (European Society for the Study of Western Esotericism) (2019)
– Члан уредничке редакције <i>Речника књижевних термина</i> (Институт за књижевност и уметност), за област фолклора (од 2018)
– Члан редакције часописа <i>Philologia mediana</i> (од 2019)
– Члан комисије за фолклор Међународног комитета слависта (од 2020)

10. Активност у међународној академској сарадњи

– Координатор Erasmus+ пројекта за сарадњу између Филолошког факултета и Универзитета у Тартуу (Одсек за естонски и компаративни фолклор) (2016-2020)
– Координатор Erasmus+ пројекта за сарадњу између Филолошког факултета и ISCTE-Istituto Universitario de Lisboa, Лисабон (2019–)
– Учешће на радионици за докторанте (Esotericism: Sources, Methods, Practices), као један од координатора. 20. 02. 2018. Универзитет у Стокхолму.

11. Чланство у научним и стручним удружењима

Удружење фолклориста Србије
ISFNR – International Society for Folk Narrative research
ESSWE – European Society for the Study of Western Esotericism

12. Награде

Добитник награде „Миле Недељковић“ за најбољу књигу за 2015.г из области фолклористике и етнологије. Додељује Удружење грађана „Будућност-Баштина“, Аранђеловац.

13. Активност у популаризацији науке

Циклус предавања: *Слика Индије у делима српских писаца* на Коларчевом народном универзитету 04-18. 02. 2020.

Суверено владајући књижевноисторијском и теоријском литературом из различитих области и обимном грађом усменог наслеђа и писане књижевности, др Немања Радуловић је научна истраживања усмерио у неколико праваца. Поред изучавања усменог стваралаштва, првенствено народних приповедака и предања, Радуловићева испитивања обликована су и као књижевноисторијске синтезе и као теоријско сагледавање процеса и особености из области фолклора, књижевности и уметности. У његовим изучавањима српске књижевности долазе до изражаја и компаративни приступи традицији и литератури, било да се бави књижевно-антрополошким осветљавањем појава или сагледавањем токова у српској култури и светској баштини. Радуловићева тумачења традиције до сада су се односила на све усмене родове и врсте, док се као особене истраживачке сфере издвајају: удео писане речи у фолклорном фонду и студиозно тумачење запостављених димензија српске књижевности из свих епоха. Сфере компаративних истраживања др Немање Радуловића обухватају комплексне феномене историје културе, односно широко засноване антрополошке приступе, који се подједнако односе и на слојеве усменог и писаног стваралаштва из националне баштине и на споменике, појаве и процесе у културама Истока и Запада. Управо се таква Радуловићева интересовања испољавају у његовим претходним монографијама и библиографији, која је представљена кроз реферате за претходна звања. Ипак, како се сада др Немања Радуловић предлаже за звање редовног професора, укратко ће бити споменути сегментима његовог рада који представљају посебан допринос српској науци о усменом и писаном стваралаштву.

Иако је о поезији, генези и особеностима бајке током времена нарасла богата литература, Радуловић је короз стилизацију слике света (I, 1, 1) детаљније и потпуније предочио природу овог жанра, његову повезаност са другим облицима и најшире схваћеним феноменом традицијске културе. Резултати су у толико драгоценији што је аргументација заснована на веома богатом фонду грађе из штампаних и рукописних збирки, настајалих током 19. и 20. века. Из друге монографије (I, 1, 3) за теорију усменог стваралаштва уопште изузетно је драгоцену студију посвећена визуелном карактеру усмене формулативности. Указујући на веома различите приступе категоријама слике и формула, уз економичан пресек кроз историјат изучавања у нас и светској фолклористици, Радуловић помера постојећа теоријска дефинисања битних ослонаца усменог стваралаштва. Он је издвојио сликовне аспекте формуле и формулативне аспекте слике, успостављајући регистар фреквентних формула, за чију реализацију је карактеристично придруживање сликовности категоријама звучности и значења израза (од формула типа вино пије, преко боја до мотива опремања, облачења, сновиђења, лет птица, пут и кретање и др.). Успостављајући дијахронијски пресек кроз радове наших фолклориста из различитих генерација (још од И. Ловрића, преко стилистике Л. Зиме и Т. Маретића до студија М. Детелић, Н. Љубинковића, Б. Сувајџића, С. Ђорђевић-Белић и др.), обухватио је фолклорну грађу (епика, лирика, бајке, демонолошка предања, загонетке, басме), да би аргументацију визуелних аспеката формуле појачао литературом која се односи на антропологију слике (А. Лурија, Р. Лахман, Д. Рубин), на феномен меморисања, на мнемотехнику реторике и психотехнику памћења. Тако се преко недвосмислене визуелне димензије формула и умећа памћења као реторичког подсетника повезују визуелно памћење и културно памћење. Остали одељци ове монографије припадају Радуловићевим истраживачким областима које се односе и на фолклорне форме и на широко обухваћене категорије традиције и културе. Ефикасан мултидисциплинаран приступ и у претходним монографијама (I, 1: 1, 2, 3) и у каснијим радовима дао је извршне резултате,

независно од тога да ли је Радуловић посматрао поетику усмене књижевности или се комплексан систем културе сагледава из специфичног угла (митологија, езотерија, теозофија, њу ејџ, необогумилство (I, 1: 2, 3). То одлично илуструје и *Подземни ток* (I, 1: 2), у којем се категорије езотерије и окултног сагледавају у дијахронијској равни, од најстаријих споменика цивилизације, преко традиције српског народа и њених веза са индоевропским наслеђем, све до савременог доба, у којем се на више начина модификују древне представе. Осим теорије усмене и писане књижевности, етнологских, етнопсихолошких, психолошких, социолошких и антрополошких приступа, Радуловић је објединио одлично познавање грађе са детаљним и потпуним увидом у историјат проучавања издвојених проблема.

Исти квалитети истраживачког приступа долазе до изражаја и у новој књизи *Подземни ток 2. Српска књижевност и езотеризам 1957-2000 (II: 1)*. Мада се на први поглед чини да су настављена претходна тумачења, Радуловић најпре сам указује на сличности тематике, али истиче различитост концепција при сагледавању комплексних области српске књижевности и културе. Уместо претходног хронолошког разматрања писаца (од А. Стојковић до И. Секулић и Д. Митриновића) нови истраживачки угао Радуловић означава као морфолошка разматрања кључних писаца и тенденција током знатно краћег временског интервала. Почетна година одабрана је као вид прекретнице коју представља окупљање сликара у групу Балтазар из које настаје Медијана. Завршна гранична година током излагања је условно „прекорачена“ онда када су то захтевале анализе појединачних опуса стваралаца. Радуловић је такође образложио и разлоге с којих се определио за наслов монографија, наводећи историјат појмова и метафора, помоћу којих се током разматрања ових питања у другим срединама метафорично истицала идеја „континуитета езотеријских тема кроз епохе“.

У досадашњој историји српске књижевности било је речи и о масонерији Симе Милутиновића, елементима кабале у Кодеровом опусу или теозофији Драгутина Илића, о спиритистичким темама у Матавуљевој прози или Домановићевом пародијском односу према спиритистичким сеансама. Међутим, Радуловић је одељцима ове опсежне монографије систематски обухватио и предочио бројне појаве (антропозофија, хришћански езотеризам, спиритизам, исламски езотеризам и сл.) које су се испољавале некада и као предмет књижевних тема, учествовале су у конституисању особених жанрова, а често су представљале битан део атмосфере, духа времена и афинитета појединих кругова. Премда напомиње како се примарно бави истраживањем извора, Радуловић је склопио комплексну слојевиту слику историје и поетике српске књижевности, сагледане из особеног угла.

Монографију *Подземни ток 2* чини десет одељака. Након дводелног *Увода* (који садржи теоријску и историјску компоненту излагања) следе: 1. *Медиала и око ње*; 2. *Писци новог имагинарног*; 3. *Усамљене фигуре*; 4. *Постмодерна: између иницијације и игре*; 5. *Неоавангарда и езотеризам*; 6. *Езотеризам у поезији осамдесетих и деведесетих*; 7. *Портрет традиционалисте*; 8. *Поглед споља* и 9. *Завршни осврт*. Теоријски увод обухватио је различите приступе и дефиниције сродних термина, уз указивање на проучавања која су била пресудна за проезотерична тумачења, са тежиштем на аисторизму и универзализму (Елијаде, Корбен, Диран, Февр, Јунг). Уз издвајање Ханеграфове историје езотеризма, указано је на видове критика и полемика о овим питањима, све до тенденција формирања новог поља студија, чији су заговорници европски научници из разних центара и хуманистичких области. Историјски „пол“ уводне расправе дао је пресек кроз постојање теозофских друштава у Југославији (окупљених око нпр. М. Радојчића, К. Атанасијевић, З. Станковић), док се мала реконструкција састоји од успомена, мемоара и преписке (Б. Лазаревића о В. Поповићу, Ј. Рибникар о Исидори; А. Савић-Ребац; Н. Ђорић). Указано је и на улогу антропозофа Ј. Карамате и М. Радојчића, да би се издвојиле и публикације аутора разних професија, у којима су на различите начине заступљене теме из сфере езотеризма и оклулизма (П. Ј. Станковић, П. Б. Петровић, И. Табаковић, М. Дупор). Почасно поглавље представило је активности Медиале и идеје интелектуалаца, сликара и књижевника, који кроз сопствене стваралачке захвате и/или програме, у српску културу на нове начине уносе фантастику, имагинарно и езотерију. Уз особене сликарске поетике (Шејке, Главуртића, О. Ивањицки, Калајића, Милића од Мачве, Самуровића, Љ. Поповића, Д. Ђурића и др.) представљене су

одлике стваралаштва Попе, Пекића и Киша, а нарочит простор посвећен је и Ж. Михајловићу Славинском.

Разматрајући идеје и појаве из овог периода српске културе, Радуловић напомиње и финесе при значењу појма – мит, тим пре што се под тим не подразумева наратив везан за првобитно време, већ „везивање интернационалних мотива и надљудских модуса приказивања за личности из блиске историје, које се по нечему издвајају“. Занимљиво је како овакав контекст културе даје нове димензије и појединим интернационалним мотивима (уговор са ђаволом, уклетост – уметника), док усмени наративи постају део културне историје. И одељак посвећен имагинарном састављен је од два сегмента, с обзиром на то да се најпре тумаче и анализирају песнички опуси (Попа, М. Павловића, И. В. Лалића), а затим тематика, поступци и поетичка својства прозаиста (конспирологија М. Ковача; езотеризам и „инверзна егзегеза“ Б. Пекића; гностицизам, спиритизам и теорија завере у појединим делима Д. Киша; фолклорно и кабалистичко или фантастика и западни езотеризам у делу Ф. Давида). Кроз тумачења ових стваралаца указује се и на дело композитора Е. Јосифа, док се наводе и критички огледи какве састављају В. Матић, В. Јеротић, З. Глушчевић. Бројни познати и мање знани ствараоци окупљени су трећим одељком, где се уз ауторске особености указује на теозофски вокабулар, особену слику света, тему пада и обнове у делима низа аутора (Б. Зељковић, Н. Тадић, С. Пешић, В. Крмпотић, З. Топаловић, М. Јовановић, М. Реић, С. Радовановић, Ж. Михајловић Славински и др.), а предочен је чак и извор инспирација за дечији роман Г. Олујић (*Звездане луталице*).

Пратећи из деценије у деценију како се обликују езотеријске теме у српској књижевности Радуловић „смешта“ стилску формацију постмодерне између иницијације и игре, да би свестрано пришао најзначајнијим делима М. Павића, М. Пајића, С. Басаре и Р. Петковића. Осим анализе појединачних дела, Радуловић оцртава и генезу појединих поджанрова попут развоја „романа о ложама“ из немачке књижевности 19. века, до пародирања теорија завере, конспирологије и поступака својствених конспиролошкој херменаутици. Указује се на овим странама и природа појединих ангажмана, попут особености прозе и колумнистичких активности С. Басаре, док се осветљавају и извори езотеризма код писаца постмодерниста, манифестације очућавања, универзализма, симулирање биографија, грађење псеудодокумената итд.

Такође дводелан, одељак о неоавангарди и езотеризму представља новосадску неоавангарду, чије представнике и њихово стваралаштво Радуловић повезује са тенденцијама њу ејца, психологизације, митологизације, ритуалне магије, антропозофије. Успостављен је мали историјат алтернативних група уметника у Војводини, уз издвајање стваралаштва С. Тишме, С. Богдановића, М. Мандића, М. Радојичића, Ј. Коцијанчича, Б. Андрић. Међу стваралачким упориштима указују се слике Истока, јунгијанска психологија, антропозофија, замисао комуне. У том контексту Радуловић се осврнуо на сличне појаве у Југославији, а предочио је и трансформацију концепције часописа *Поља*. Као заједничка својства аутора из овог периода осветљени су повезивање личне и породичне митологије са универзумом, поимања гнозе, заступљеност различитих типова цитатности итд, уз запажање да се езотерична дела посматрају и прихватају као контракултура. Из струје сигнализма такође су издвојена доминантна својства, попут сцијентизма, као споја науке, поезије и магије, однос према магизму језика, појам и стилизација „светлосне формуле“ и др. Кроз сегмент посвећен езотеризму у поезији с краја 20. века Радуловић је предочио живот симбола, тенденције културног универзализма и канонизоване фантастике. Осветљавајући детаљније стваралаштво И. Миланкове, З. Богнара, Д. Јовановића Данилова и С. Јеленковића, Радуловић је предочио заступљеност митологеме о пореклу магије и алхемије, релације између психологизације и сакрализације, као и реализације низа слика – симбола (ложа, пентаграм, уробор, „под ружом“ итд) или компоненте магијско-ритуалних тонова и окултних схватања. У функцији анализе појединачних стваралаца и тумачења поезије Радуловић је и овде, као и на страницама целе монографије склопио особену песничку антологију и избор карактеристичних прозних фрагмената.

Седмо поглавље се и по наслову и по концепцији разликује од осталих, јер је промењен примарни истраживачки приступ. Радуловић је изложио хронолошки и целовито податке из живот и стваралаштва Д. Калајића, успостављајући широки план јавне сцене његових иступања, публицистички и политички ангажман. Ипак средиште анализа посвећено је Калајићевом опусу, из којег је изостало ликовно стваралаштво, мада је указано и на ставове ликовне критике. Пратећи етапе литеарног пута, Радуловић је указивао и на утицаје западног езотеризма, посебно Ј. Еволе. Сагледане су особености Калајићевих дела од ауторског издања *Кришине* (из 1968) и „случаја“ *Упоришта*, преко *Мапе (анти)утопије* и *Смака света* до романа идеја и политичких манифеста након 2000. Ове Радуловићеве анализе показале су у оквирима ауторског опуса особен живот европски традиционалистичких тема (Хипербореја, макроисторија, царство, полност, однос према монотеизму), природу и снагу страних утицаја, могућности алегорије, разноликост реализације елемената, сфера и типова научне фантастике. Претпоследње поглавље монографије представља и повратак на синтетичко-аналитички приступ, уз примарну класификацију трајања езотеричних тема у српској књижевности, било да су оне метафоричко и параболничко средство или се сами писци (само)одређују као мистици. Под окриљем првог типа односа анализирана су дела М. Селимовића (*Дервиш и смрт*, *Тврђава*), Е. Коша (*У потрази за месијом*), С. Селенића (*Пријатељи*, тј. *Пријатељи са Косанчићевог венца* 7), В. Деснице (*Спиритисти – Јеремијина сирочад* из збирке *Прољећа у Бадровцу*). У поезији А. Вукадиновића прате се магијски и бајалички ритмови, указује на окултне системе код М. Петровића и особености песничких израза М. Магарашевића и Н. Митровића.

Завршни осврт као економична синтеза истраживања још једном показује оправданост основних полазишта. Радуловић сматра да езотеризам као извор не треба вредновати „ни просветитељским ни естетским категоријама, тим пре што је савремени антрополошки приступ узмакао пред употребом вредносних категорија“. Но, истовремено, како то потврђују његова истраживања, то не искључује категорију уметничке успешности дела у оквирима националне и светске литературе. Издвојивши још једном карактеристичне жанрове, какви су магијска проза, иницијацијски роман, каналисани текстови, Немања Радуловић истиче сложену природу узајамних утицаја између езотеризма и књижевности, који се уочавају и у сфери извора и на нивоу аутопоетика и поетика. Треба такође напоменути да је и у овој монографији Радуловић успоставио складан однос између анализа и синтеза из сродних и различитих научних области, уз озбиљан увид у научну литературу на енглеском, француском, немачком и руском језику. Захваљујући изузетној обавештености, особеном сензибилитету и таленту аутора, ова књига уноси драгоцене новине у научне приступе српској књижевности, традицији и култури. Поред нових приступа темама са богатом историјом изучавања у светским оквирима, Радуловић је научно и аргументовано предочио и нашој средини мало познате сегменте, идеје и покрете из историје европске културе, традиције Истока и токова српске књижевности и културе 20. века.

Идеалан спој изузетног познавања обимне грађе, историјата проучавања појединих питања и најновије литературе из европске и светске фолклористике битан је квалитет Радуловићевих студија посвећених усменим прозним формама. Радуловићева интересовања посвећена су појединим круговима варијаната, наративним типовима и мотивима, поетичким законитостима бајке и предања, њиховим међусобним везама и односима са другим једноставним облицима (I, 2: 10, 12, 15, 17, 20, 21, 23, 29, 30, 31, 32, 34, 35, 39, 41, 44). На оваква истраживања надовезују се осветљавања изузетно важних питања у фолклористици о односу фонда традиције – колективне компоненте и појединачног афинитета и даровитости једног казивача/сакупљача (II, 2: 65, 77). Колико год да је у српској фолклористици посвећена пажња Вуковим певачима и казивачима, такав истраживачки приступ није био примењен на прозни корпус, премда је Вук Карацић навео и „рачун“ о изворима својих збирки народних приповедака. С друге стране, још је Веселин Чајкановић једном од Вукових приповедача – Груји Механцићу одао признање, када му је посветио своју антологију народних приповедака из 1929. Међутим, тек су Радуловићева истраживања отворила просторе и овом феномену, који је нарочито значајан због тога што даје нова сазнања и о личном репертоару и о путевима

особитих „продора“ писане књижевности у фолклорни фонд. Овај аспект живота усмене прозе испољава се и кроз истраживања која су изложена на научном скупу, а осветљавају културни контекст бележења и жанровске особености збирке Јована Воркапића (II, 4 б: 29. 11. 2019). Поетичким законитостима усмене прозе посвећене су Радуловићеве студије (II, 2: 47, 67) у којима се анализирају структурни сегменти одређеног, грађом богатог тематског круга. Супериорно познавање прозног корпуса кондензованог око поимања судбине омогућило је Радуловићу да издвоји поетику простора и типске ликове из ових наративних модела, за чију су реализацију карактеристични и стабилност (формула, типских ликова, жанровских законитости) и динамичне жанровске споне између једноставних облика (бајка – демонолошка предања – новела – причања о животу). Но, осим „класичних“ жанрова из фолклорног фонда, Радуловић је размотрио и неке од особености нових фолклорних форми (II, 2: 54). Ове анализе су показале како се актуализација на нивоу садржине остварује по низу утврђених и наслеђених „образаца“, али и уз модификацију структуре, за чије трајање, распрострањавање и варијације постоји интересовање колектива.

Пресек кроз историјат српске фолклористике остварен је у Радуловићевом раду који је посвећен заступљености Арне-Томсоновог *Индекса мотива* у српској науци, од првих, дискретних помена с почетка 20. века. Након друге половине прошлог столећа оваква су упућивања постала важн ослонац научног апарата у антологијама, збиркама и студијама које су на јужнословенским просторима настајале од половине прошлог миленијума до данас. То се посебно испољава у приступима Маје Бошковић-Stulli, у капиталном корпусу теренских записа које је у издању САНУ приредила Нада Милошевић-Ђорђевић, као и кроз приступе проучаваца српске усмене прозне грађе у нашој средини (II, 2: 66). Овако успостављене координате су, иначе, карактеристичне и за све Радуловићеве монографије и студије посвећене народним приповеткама и предањима. То је изузетно драгоцено, због више разлога. Најпре, напоре са спомама између интернационалног наслеђа и српске баштине, отварају се могућности уочавања локалних компонената традиције. Истовремено, повезивање српске фолклорне грађе са интернационалним корпусом успоставља драгоцене путоказе и за стране проучаваоце, тим пре што је, упркос обиљу грађе, српска усмена проза незнатно заступљена и у постојећим европским индексима. Однос према фолклору у научном опусу проучаваоца српске књижевности такође је засебно осветљен у студији посвећеној Душану Иванићу (II, 2: 76).

Како је напоменуто, компаративна истраживања Немање Радуловића могу се посматрати на више нивоа, од односа међу самим фолклорним облицима, преко веза између српске усмене и писане књижевности, до широко обухваћеног феномена културе и сегмената који се придружују националној баштини, било да чине градивне стваралачке честице ауторског опуса (II, 2: 55, 63, 68, 69) или поједине научне дисциплине (II, 2: 64). Специфичне „граничне“ феномене, какве су нпр. проблем мистификације (II, 2: 46, 70) или формирање друштава и покрета у одређеној средини Радуловић је такође потанко представио (II, 2: 46, 53, 70), као што је пажљиво осветлио начине на који су се формирале представе у српској средини о другим културама или присутност езотеријских учења и доктрине у нас и европским центрима (II, 2: 48, 49, 50, 51, 52).

Указујући на досадашња истраживања *Велесове књиге* (II, 2: 46) као мистификације, Радуловић читав проблем поставља у шири контекст и успоставља економичан историјат појављивања таквих дела, почев од Макферсонове осијанске мистификације, преко дела Вацлава Ханка и Меримеа до провансалских песника. Истовремено показује и какав удео сама *Велесова књига* има на савремене литерарне жанрове фантастике међу словенским ауторима. Издвојена кроз указивања на митолошки предлогак литературе или квазимитолошке конструкције изложена су и формирања родноверја у словенским културама, као вид „реконструкционистичког неопанганизма“. Радуловић посматра ове појаве, интересовања за параисторију и етнологију као последицу десекуларизације, показујући како се ова нова концепција „природне митологије“ ослања и на традицију, а представља и трансформације, па и деформације научних студија (В. В. Иванов и В. Н. Топоров; В. Чајкановић) које су биле посвећене реконструкцијама старог словенског религијског система.

У контексту романтичарске концепције фолклора Радуловић је осветлио природу дела и рецепцију мистификација М. Милојевића (три збирке састављене 1869-1875) и С. Верковића (*Веде Словена* из 1874. и 1881). Предочио је том приликом (II, 2: 71, 72) оцене научне јавности, као и упоришта митопоетских процеса мистификације (попут посезања за етимологијом, конструкције посрба индијских божанстава, поистовећивања два пантеона итд). Посебно место добија слика Индије, формирана у српској литератури и средини, уз указивања на једну врсту неопанизма новог доба или полазишта школе „неоромантичарске параисторије“. Овим сложеним, занимљивим и недовољно у нашој средини познатим путањима Радуловић је, осим научних расправа (II, 2: 71, 72), посветио и циклус предавања у склопу програма Задужбине Илије М. Коларца (II, 13). Указујући на везе, додире, сличности и разлике између фолклора и митологије са једне, а културолошких феномена попут езотерије и окултизма са друге стране (II, 2: 51, 63), Радуловић је, као и у својој најновијој монографији склапао драгоцен мозаик сазнања о токовима националне културе.

Одлично обавештен о литератури из разних области хуманистичких наука, Радуловић је и сам доприносио да се научни и шири круг читалаца упозна са књигама и новим резултатима из области фолклора и науке о народној књижевности (II, 2: 56-62; 73-75). Радуловићева истраживања српске фолклорне баштине, литературе и културе нису остала затворена искључиво у националним оквирима, већ су на најбољи могући начин представљена у научним центрима широм Европе. То потврђују Радуловићева запажена излагања на више научних конгреса и скупова у којима је учествовао и раније и од 2015. до половине 2020. године (I: 5; II: 4, 5. и 6), предавања које је одржао по позиву, као и чланство у научним институцијама (Удружење фолклориста Србије; International Society for Folk Narrative Research; European Society for the Study of Western Esotericism; Central and Eastern European Network for the Academic Study of Western Esotericism).

Треба посебно нагласити да научна истраживања и учешћа на конгресима и предавања у универзитетским центрима широм Европе никада нису потиснула наставну и педагошку димензију Радуловићевог рада. Др Немања Радуловић одговорно испуњава све наставне обавезе, везане за предавања и консултације са делом студената прве године V студијске групе, као и изборне курсеве за студенте старијих година на основним, мастер и докторским студијама. Као ментор прати израду дипломских и мастер радова и докторских дисертација. Избор тема које је сугерисао студентима, ширина предочене грађе и литературе, а посебно квалитети ових радова потврђују посвећеност др Немање Радуловића при стварању научног подмлатка у нашој средини.

Изузетну одговорност према прихваћеним задацима др Немања Радуловић испољава и у тимском раду, као сарадник пројекта *Српско усмено стваралаштво у интеркултурном коду* (Институт за књижевност и уметност у Београду). Иако су наставне обавезе изузетно обимне и деликатне, Радуловић се укључује и у друге облике активности и рад комисија на Катедри и на Филолошком факултету. Посебно се ангажовао и при организацији скупа *Индија и српска култура* (Доситејева задужбина, 23. 12. 2019), док је био председавајући научног и организационог одбора међународне конференције *Esotericism, Literature and Culture in Central and Eastern Europe* (2 conference of CEENASWE (CEENASWE-Central and Eastern European Network for the Academic Study of Western Esotericism, ESSWE-European Society for the Study of Western Esotericism, Филолошки факултет УБ – 27-28. 05. 2016). Поред ових активности, у протеклом периоду др Немања Радуловић био је ангажован и као координатор Erasmus+ пројекта за сарадњу између Филолошког факултета УБ и Универзитета у Тартуу (Одсек за естонски и компаративни фолклор) (2016-2020) и координатор Erasmus+ пројекта за сарадњу између Филолошког факултета УБ и ISCTE-Istituto Universitario de Lisboa, Лисабон (2019–). Био је и један од координатора при организацији радионице за докторанте (*Esotericism: Sources, Methods, Practices*, 20. 02. 2018) на Универзитет у Стокхолму. Учешћа др Немање Радуловића у националним и интернационалним научним скуповима, његове монографије, студије и огледи, континуирани прилози у значајним зборницима и периодичним публикацијама, укључују др Немању Радуловића међу најзначајније српске фолклористе млађе генерације.

Узимајући у обзир прилежност при реализацији наставних и испитних обавеза, а посебно даровитост, обавештеност и резултате научних истраживања, као и настојања да српску фолклористику и науку о књижевности, на најбољи могући начин, представи у националним и интернационалним оквирима, Комисија са задовољством предлаже Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да **др Немању Радуловића** изабере у звање **редовног професора** (научна област **Српска књижевност**; предмет Народна књижевност), тим пре што је квалитетом научних и наставних резултата вишеструко испунио све услове за унапређење.

Председник Комисије:

.....
академик др Нада Милошевић-Ђорђевић,
редовни професор

Чланови Комисије:

.....
др Томислав Јовановић, редовни професор
Филолошки факултет, Универзитет у Београду

У Београду,
30. 09. 2020.

.....
др Љиљана Пешикан-Љуштановић, редовни професор
Филозофски факултет, Универзитет у Новом Саду

.....
др Снежана Самарџија, редовни професор
Филолошки факултет, Универзитет у Београду

.....
др Бошко Сувајџић, редовни професор
Филолошки факултет, Универзитет у Београду